

Demonstration mot CETA och TTIP

Kom till Gustav Adolfs Torg i Malmö den 17 september kl. 13:00 – 15:00 för att lära dig allt om och manifestera mot TTIP och CETA som hotar vår demokrati.

Klicka här för mer information och OSA:

<https://www.facebook.com/events/923538311107311/>

En man... av Karin S

En man som är född i Serbien
har torkat golvet. Snart ses vi igen.
Förhoppningsvis. Han var en fröjd
och gjorde mig så glad och nöjd
Förbjöd mig att gå innan golvet torkat,
att inte lyda hade vart korkat.
Jag hoppas snart vi ses igen,
Tack! Stränge vän från Serbien.

Kommentarer från bloggen

Förra veckans artikel "Om avlidna partiledare av *Ann Schlyter*" har fått kommentarer på bloggen. Eftersom inte alla tar del av VB i bloggform så återger vi dom här också.

red

Jag blev förvånad över vad Ann Schlyter skrev om C-H:s inställning i namnfrågan. Jag satt i Partistyrelsen efter 1987 och var med i den grupp som vid periodens sista Partistyrelsemöte förberedde Partistyrelsens beslut i frågan. Gruppen bestod av Lars Werner, Kenneth Kvist, C-H och tre mer vanliga ledamöter två kvinnor och jag själv.

C-H var i våra diskussioner tydlig i uppfattningen att vi inte kunde fortsätta att ha "kommunist" med i namnet. Han hade också som jag tyckte två intressanta synpunkter. Den första var litet mer på skoj och den andra mer seriös. Han tyckte att VPK var inarbetat och att kanske Vänsterpartiet kamraterna kunde vara ett alternativ..Mer seriöst ansåg han att den viktigaste och svåraste frågan inte handlade om att ha kvar ordet kommunist i namnet eller ej. Den handlade i stället om vi borde lägga ner partiet eller ej för att öppna upp för en ny vänsterrörelse. Denna fråga drev han dock inte vare sig i Partistyrelsen eller på kongressen.

Anders Meuller

Skönt att få min bild av CH modifierad. Jag visste inte att han också brottades med tankar på att satsa på en ny rörelse för att slippa ballasten från det gamla kommunistpartiet. Med det är motsägelsefullt, för i den kommitté kongressen utsåg gjorde han mig mycket besviken genom att argumentera för bevarande av k-et. Och det var flera med honom. Jag minns det väl, för jag förlorade behärskningen och skrek att nån gång får ni väl ändå ge er! Det blev ju majoritet i kommittén för slopande, men jag skämdes för att jag inte lungt och sakligt hade argumenterat som en " riktig" politiker.

Ann

Aktuella on dits av Lucifer

Värnplikten. Det är tal om att åter införa en allmän värnplikt. Mårten Roslund, språkrör för Grön Ungdom (Mp), och Joar Forsell, ordförande i Liberala ungdomsförbundet, skriver tillsammans ” Värnplikten kränker individens frihet” och är upprörda. Ja, det trodde jag var själva principen för en plikt. Är det återigen det myckna curlandet som ligger bakom attityden?

Per T. Ohlsson är tillbaka. Efter en tids uppehåll, är den kände publicisten åter på banan. När han överblickar de politiska partiernas situation har han inte ett kritiskt ord att säga om sju av de åtta partierna. Vänsterpartiet däremot lyfts fram för sin förkärlek för ”den destruktiva förmögenhetsskatten” och dess ”reflexmässiga klasskamp retorik”. Jag tror vi kan räkna med nya okvädingsord i höst i Per T:s mångåriga kamp mot Ondskan inom Vänsterpartiet.

Aftonbladets regeringsfjäsk. AB:s ledarskribent Ingvar Persson hyllar fjäskandet för USA. Vicepresident Biden har besökt Stockholm och vi får veta att ”Bidens besök visar Sveriges betydelse”. Biden var här för att tala om vikten av att Sverige på ett eller annat sätt stoppar Rysslands nya gasledning i Östersjön. En gång i tiden, säg under Vietnamåren, var Aftonbladet en självständig socialdemokratisk röst. Numera anstränger man sig tills man kräks för att hylla försvarsminister Hultqvist som i realiteten formar den tyngre svenska utrikespolitiken och regeringens uppslutning vid USA:s sida. I september nästa år är det dags för den stora militära övningen *Aurora 17* när vi ska välkomna Nato-trupper på svensk mark, Världlandsavtalet gäller!

Opinionsläget. När detta skrivs har det just kommit en ny undersökning av partisympatierna. Det är som vanligt löjligt små förändringar. Störst framgång har Centern som går fram med 0.9 procentenheter men det är allvarligt nog. Rimligen kan det inte handla om några sympatier för just Centerns politik. Lyssna till ett anförande av Annie Lööf! Hon har väl blivit bättre sen hon började, men fortfarande är hon som en maskin som låter klichéerna välla fram.

Förklaringen till centerns framgångar måste vara de allmänborgerliga väljarnas rådvillhet. KDS har villat bort sig med egendomliga uttalanden, Liberalerna med Björklund inger inget förtroende, Moderaterna är på väg tillbaka till att bli ett högerparti vilket inte passar alla. Sverigedemokraterna behöver ytterligare några år för att normaliseras och bli ett alternativ. Då är Centern ett oförargligt och acceptabelt val och det kommer säkert att förstärkas.

Attityder till sex. Regeringen har aviserat en stor undersökning av hur Sveriges befolkning betraktar och praktiserar sex. Det var tjugo år sedan det sist undersöktes och förslaget har mötts av allmän uppskattning. Den enda kritik jag har sett kom i en ledare i Sydsvenskan. Det är en tidning som en gång benämndes ”den skånska häst och industriadelns hus- och stallorgan”, jag tror av Stig Ahlgren, därmed antydande tidningens reaktionära grundhållning. Det har väl förändrats, numera är ju alla liberala, men vi som minns hur tidningen behandlade Vietnamopinionen eller synen på Barsebäck gissar att det ligger kvar i tidningens DNA. Nu tycker Sydsvenskan att det finns anledning att fundera över regeringens motiv och ambitioner. ”Sannolikt kommer undersökningen att avslöja vad som i folkhälsoministerns ögon framstår som betydande brister i svenskarnas sexliv. Och vad gör regeringen då?” ”När politiker vill lägga sexlivet till rätta har en gräns överträtts. Tack för visat intresse, men nej tack”. Det är väl sådant man kallar kunskapsförakt, när man tycker det är fel att ta reda på hur det faktiskt förhåller sig?

Framtidsgatan förverkligas i september! av Ulf N

Klostergatan som Framtidsgata

Som framgått av artiklar i bland annat Sydsvenskan kommer Lunds kommun genom Tekniska nämnden att under en vecka nu i september (16 – 23 sept.) satsa på ett evenemang för attraktivare stadsliv under rubriken ”Framtidsgatan”.

Hållbart resande

Lunds kommun deltar i Europeiska Trafikantveckan (på utrikiska: European Mobility Week), en europeiskt samordnad aktivitet som syftar till att underlätta och uppmuntra till hållbara resor och transporter. Trafikantveckan vill visa på hur en kan förändra vardagliga transporter i europeiska städer. Genom att stänga av gator för bilar till förmån för fotgängare, cyklister och

kollektivtrafik skapas uppmärksamhet för att det går att skapa attraktiva och hållbara städer. Kommunen vill visa att det är möjligt att använda gaturummen till annat än motorfordonstrafik och bilparkering. Bangatan, Klostergatan och Stora Gråbrödersgatan stängs under veckan av för biltrafik (endast behörig biltrafik tillåts). Närings- och föreningsliv har inbjudits att få tillgång till gatan för aktiviteter.

Veckan är indelad i olika temadagar. Den inleds med Kollektivtrafikresenärens dag. Därefter följer Bilpoolens dag, Cyklistens dag, Bilfri dag. Veckan avslutas med Spårvägens dag den 23:e september.

Alternativ

Satsningen kan också ses som ett led i arbetet för att skapa större förståelse för restriktioner för biltrafiken i Lund och att konkret visa upp en positiv alternativ användning av gaturummet.

”Framtidsgatan” ska alltså inte betraktas som en test för att studera vilka konsekvenser det får för handel, trafik etc om en del gator stängs av.

Tyvärr bara tillfälligt

Lunds deltagande i den Europeiska Trafikantveckan har legat på sparlåga under den borgerliga majoriteten i kommunen. Senast ett något mer omfattande arrangemang genomfördes var under de två rödgröna mandatperioderna i slutet av 1990-talet och början av 2000-talet, och då under devisen ”I staden utan min bil!”

Den 16 september 06.00 stängs de aktuella gatorna av för biltrafiken och kl. 09.00 tas ytorna i bruk av föreningsliv, myndigheter och företag, och ”Framtidsgatan” är alltså förverkligad i Lund i september, men tyvärr bara tillfälligt. Än så länge.

NOT: Om evenemanget kan en läsa mera på kommunens [hemsida](#):

Skolupproret av Gunnar Stensson

1. Prao-sveket i Lund

Lunds högstadieslever blir utan prao nästa år, det har högstadieskolornas rektorer bestämt och politikerna i skolnämnderna accepterat. Ursula Savonius (L) protesterar. Det borde V-politikerna också göra.

Lund driver med strömmen. Hälften av kommunerna i västra Skåne har lagt ner prao-verksamheten. De tog chansen när prao blev frivillig på 1990-talet.

Yrkesprogram-utredningen föreslog 2015 att prao skulle göras obligatorisk igen. Dessutom borde eleverna kunna göra prao på gymnasiets yrkesprogram, som får allt färre elever.

Att yrkesprogrammen tappar elever beror på att Jan Björklund drev igenom att de skulle förvandlas till en sorts B-program för elever som inte förväntades klara det riktiga gymnasiet. Vi fick A- och B-gymnasister liksom A- och B-lärare.

Samtidigt har friskolekoncernernas yrkesprogram varit skandalöst dåliga och gett jättevinst på nästan obefintlig undervisning. De anställda har haft munkavle för att förhindra insyn. Först idag kommer ett lagförslag för att ge dem yttrandefrihet.

Sån är nyliberalismen, denna avart av kapitalismen. Det senaste exemplet är raseriet över Reepalus modesta förslag att vinsten på välfärdsföretag - och skolor - ska begränsas till 8 procent. ”Näringslivet rasar. Stora välfärdsbolag kan gå i konkurs.” Sydsvenskans ledarskribent Tobias Lindberg fungerar automatiskt som profitörernas megafon (SDS 1/9). Det är hans jobb.

Tillbaka till praon. Kan den räddas? Emma Leijnse föreslår i SDS 31/8 att Lunds skolpolitiker ska göra en studieresa till Gävle där man har byggt upp en central bank för praoplatser för att effektivisera prao-arbetet. Så kan också Lund förnya och effektivisera prao-verksamheten i stället för att lägga ner den, säger hon.

Prao och pryö har en lång historia i svensk grundskola. Den Gamle berättar på annan plats i dagens VB hur det kunde gå till 1972, för snart 50 år sedan.

2. Lärarflykten från Lund

Förr var det lätt att rekrytera lärare till Lunds skolor. Staden var attraktiv, eleverna kom från studievana hem, grundskolorna fungerade väl och i gymnasierna dominerade de teoretiska programmen. Lärare sökte sig till Lund även när lönen var dålig.

Så är det inte längre. Nu flyr lärarna Lund i allt snabbare takt, till och med de som är bosatta i staden ger sig iväg. Lärarlönerna i Lund är extremt låga. Lund har lägst utbildningskostnad av de 25 största svenska kommunerna i Sverige. Vilket förstås gläder de effektiviserande allianspartierna. I decennier har de lockat giriga höginkomsttagare i Lund med låg skatt. Nu drabbas staden av konsekvenserna.

Skolledarförbundet menar att ”underfinansieringen har ett pris i form av utbrända elever och medarbetare. I förlängningen kan Lund på grund av detta riskera en veritabel flykt av kompetent personal.”

Länge har Lund profiterat på regionens andra kommuner. Mer än hälften av eleverna kommer från kommuner utanför Lund. De har fått bidra till utvecklingen av Lunds skolor samtidigt som deras egna skolor och gymnasier utarmats. Nu slår det bakut. Kommunerna betalar avgifter som bestämts utifrån de lågt budgeterade kostnader Lunds politiker beslutat. När den verkliga kostnaden sannolikt överstiger den budgeterade får Lunds kommun betala underskottet ur egen kassa. Äntligen gör då kranskommunerna en liten vinst, på Lunds bekostnad.

3. Den långa marschen mot en grundskola för alla.

Joakim Landahl ger i sin bok *Politik och pedagogik. En biografi över Fridtjuv Berg*, Lärarförlaget 2016, en fängslande skildring av de första decenniernas kamp för en demokratisk skola.

Marschen började 1883 då folkskolläraren Fridtjuv Berg gav ut broschyren [FOLKSKOLAN SÅSOM BOTTENSKOLA](#), pris 50 öre. Visst hade skärmytslingar utkämpats tidigare, men denna broschyr var signalen som inledde den kamp som fortsatte ända tills grundskolan slog igenom i mitten 1960-talet, åttio år senare.

Broschyren inleds med meningen; ”En för alla samhällsklasser gemensam barndomsskola – den tanken är ej från igår, ej upprunnen i någon drömmares hjärna, den är 250 år gammal och stammar från ingen mindre än uppfostringslärans fader, Comenius.”

Längre fram står det: ”Man har utgått från den föreställningen, att rikemans barn skola av samhället bjudas på en högre bildning samt att fattigmans barn skola av samma samhälle avspisas med en lägre. De överordnades barn skola, huru ock de är begåvade, på allmän bekostnad erbjudas till att själva bekläda överordnade poster. De underordnades åter skola, oafsedt deras av Gud givna art, från början utdanas i en riktning, som särskilt förbereder dem för underordnade platser i samhället.”

Skolsegregationen var institutionaliserad: läroverk med akademiska lärare för överklassens pojkar, flickskola för överklassens flickor och folkskola för folkets stora massa.

Mina föräldrar levde på 1910-talet inom detta system. Ingen av dem gick i folkskola, de

undervisades hemma, sedan började far i Jönköpings Högre Allmänna Läroverk och mor i flickskolan i Kristianstad. Till slut utbildades far på Lunds universitet.

Själv gick jag mina första fyra år i folkskolan och de följande åtta på läroverket. I kvarteret intill låg flickskolan. En klasskamrat gjorde en flickskoleflicka med barn. Båda försvann. Jag vantrivdes intensivt.

Fridtjuv Bergs namn såg jag ofta utan att känna hans betydelse. Han hörde till dem som startade Barnbiblioteket Saga på Svensk Lärartidnings förlag. Under mitt första sommarlov läste jag mina första riktiga böcker: Trojanska kriget (Iliaden redigerad av Fridtjuv Berg) och Robinson Kruse.

Fridtjuv Berg ville bilda barnen även på deras fritid. En Saga-bok kostade på 1940-talet 2 kronor.

Joakim Landahls bok är en biografi som kan läsas som en roman. Fridtjuv Berg var folktoppartist men framträdde på bild i Social-Demokratens första maj-nummer 1895 vid sidan av Karl Marx under kampanjen för åttatimmarsdagen. Se det var en riktig folktoppartist!

Dagens Liberaler är enligt Per T Olsson "Högskole-utbildade, medelålders stadsbor. Närmare hälften räknas till gruppen med de högsta inkomsterna." (SDS 28/8)

När den chauvinistiska högern arrangerade ett Bondetåg med 30 000 bönder och andra försvarsvänner den 6 februari 1914, valde Fridtjuv Berg att ansluta sig till Arbetartåget med 50 000 fredsvänner som protesterade. Han demonstrerade tre timmar.

Under valrörelsen framträdde han inför 900 väljare på Grand i Lund. Han förnekade då att han hört till dem som ropat Leve republiken!

Han var ecklesiastikminister och hade nyligen genomfört en kontroversiell, men framgångsrik, stavningsreform.

I biografins förord skriver Joakim Landahl:

"I en tid av ökande klyftor mellan skolor är Bergs arbete med folkskolan som bottenkola av förnyat intresse. Dagens skolsystem är visserligen i formell mening sammanhållet, men i realiteten är segregationen stor och likheterna med 1800-talets klassuppdelade skolor är omöjlig att blunda för."

66 år i skolan 23. 1969-73: 4. Heleneholmsskolan av Den Gamle

Som springvikarie kunde jag själv bestämma vad jag skulle undervisa om. Det handlade om att ersätta lärare som sjukanmält sig samma dag. Rektorerne ville ha mig i klassrummet så fort som möjligt. Jag hade ett antal lektioner i huvudet, i synnerhet i historia och samhällskunskap – och kunskap om aktualiteter i svensk och internationell politik. Det gällde bara att anpassa dem till auditoriet, det var skillnad mellan klass 7 i en grundskola och andra ringen i ett gymnasium.

Men så fick jag ett sex veckors heltidsvikariat på Linnéskolan i Limhamn, en stor grundskola. Det var långt dit. Restiden blev ungefär en timme, med buss till Värnhemstorget och därifrån spårvagn ut till Limhamn.

Jag vikarierade för Bernt Karlsland som var inkallad till militärtjänst. Han hade planerat allt. Jag skulle se till att hans klasser fick samma kunskaper som de skulle ha fått om han själv skött

undervisningen. I en klass var han klassföreståndare och där tillkom administrativa uppgifter.

Jag försökte. Jag måste skapa rimliga samarbetsförhållanden med fler än hundra elever i olika klasser, samtidigt som jag måste förhålla mig till en rektor, en studierektor och kollegor. Och efteråt redovisa uppdraget för Bernt Karlsland när han återvände.

Redan elevernas Limhamns-dialekt var ibland svår att uppfatta. Att upprätthålla ordningen kunde vara besvärligt. Vid ett tillfälle gav jag ett par uppstudsigt glada elever en särskild arbetsuppgift med ett absolut krav på genomförande. Det blev alldeles tyst i klassen och jag ägnade mig åt en annan elevgrupp. Då hände något. Klassen skrek och skrattade. De båda eleverna hade rymt ut genom fönstret, sprungit över ett platt tak och höll på att ta sig ner på skolgården via en stege.

Samma dag som jag avslutade vikariatet i Linnéskolan kom ett nödrop från Heleneholmsskolan. En gravid yrkesvalslärare hade fött sitt barn två månader för tidigt och lämnat skolan mitt under organiseringen av höstens pryö.

När jag kom dit rådde kaos. I korridoren till yrkesvalslärarexpeditionen stod en kö på kanske femtio upphetsade 15-åringar som skulle tilldelas sina pryö-platser, vilka långt ifrån alltid stämde med deras val. På expeditionen satt Monica Roslund som hade den andra yrkesvalslärartjänsten. Yrkesvalslärarna hade en omfattande och rikt varierad tjänst. De gav råd till eleverna, skötte pryöverksamheten, hade undervisning i vanliga SO-ämnen kanske tolv timmar i veckan, deltog i elevvårdsmöten tillsammans med rektor, skolsköterska, föräldrar m fl och hade jour på måndagskvällarna, då föräldrar och elever kunde besöka expeditionen eller ringa dit.

Fördelningen av pryöplatser innebar att jag genast fick direktkontakt med många elever. De närmaste två veckorna besökte jag dem på arbetsplatserna. Många hade hamnat på Kockums. Det var de år då varvsnäringen blomstrade. Det fanns ett ljudbildband med optimistisk speakertext om Örestad, hela området mellan Malmö, Köpenhamn, Helsingör och Helsingborg, som skulle gå en lysande framtid till mötes tack vare varvsindustrin.

Jag stod med en elevgrupp på en kolossal oljetankers däck och tittade ner i det väldiga lastrummet. En guide sa: "Där kunde du ställa hela Lunds domkyrka utan att tornen skulle sticka upp." Jag kände att Malmö var större än Lund.

Sedan försvann efterfrågan på tankers i oljekrisen, Kockums producerade fartyg som genast skrotades och varvsnäringen blev nedlagd. Malmö kom på dekis.

Men än så länge blomstrade staden, på samma sätt som jag hade upplevt Göteborg göra tio år tidigare. Pryoeleverna var fulla av optimism. För mig var yrkesvalslärarjobbet ett perfekt sätt att lära känna skolan.

Vikariatet varade hela läsåret. Höstterminen 1972 blev jag anställd som SO-lärare. Två nyexaminerade syokonsulenter övertog yrkesrådgivningen. Eftersom skolan var försöks- och demonstrationsskola fick jag täta kontakter med mina tidigare lärare på lärarhögskolan. Nu skulle jag på allvar konfronteras med den svenska grundskolan vars utveckling varit så viktig för mig alltsedan Älghult fick sin enhetsskola femton år tidigare.

FNL-verksamheten följde nu ett fast mönster. Varje år arrangerades en Vietnam-vecka på våren och en på hösten. Då ordnade vi möten med kända författare, journalister och politiker i stadsbibliotekets hörsal och andra lokaler. Göran Sonnevi läste dikter utan att stamma. De begärde aldrig några honorar men ibland reseersättning. Varje Vietnamvecka genomfördes också en stor demonstration.

FNL:s sånggrupp spelade en allt större roll. Det fanns nu en rad Vietnamsånger vid sidan av

Befria Södern. Gruppen växte. Somliga medlemmar som Kaya Åhlander blev senare kända artister. Vi gjorde kabaréer och historiska program, ibland med vietnamesiska dokumentärfilmer. Karin ägnade det mesta av sin tid åt Gaii Phong, som gruppen kallades.

Så bombade USA Hanoi. Palme fördömde bombningarna och jämförde dem med bland annat Treblinka. Jag gick med FNL-märke i skolan. På skolavslutningsdagen kom Sara Lidman och talade i Ungdomens hus nära triangeln i Malmö. I Lund genomförde vi en mycket stor Vietnamdemonstration under juldagarna. En av mina kollegor i Heleneholm, moderat kommunfullmäktig i Lund, stod på trottoaren med plakatet **Bomba Hanoi!** Karin höll huvudtalet.